

عنوان مقاله:

خراسان بزرگ مفهومی انتزاعی یا واقعیت عینی

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 2، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

جواد اطاعت

مسعود رضایی

خلاصه مقاله:

خراسان بزرگ در طول تاریخ همواره در برگیرنده ی قلمرو وسیعی از خاک ایران زمین محسوب می گردید. این منطقه در دوره های مختلف، دارای هستی و موجودیت تاریخی و سیاسی ویژه ای بوده و بنا بر پنداری که در اسناد علمی جهانی گسترش بسیار دارد، به لحاظ تاریخی کانون آغازین دولت های باستانی ایران قلمداد گردیده است. خراسان را از آن رو به این نام خوانده اند که در زبان پارسی قدیم به معنای خاور زمین و مکانی که خورشید از آن جا طلوع می کند، آمده است. گستره ی جغرافیایی واقعی خراسان نیز در گذشته های دور دارای مرز ثابتی نبوده و تحت تاثیر عوامل مختلف دستخوش تغییر و دگرگونی شده، اما به طول معمول، این منطقه به غیر از ایران، خاک بخشی از کشورهای امروزی افغانستان، تاجیکستان، ازبکستان و ترکمنستان را در بر می گرفته است. نظر به اهمیت و جایگاه تعیین کننده ی این قلمرو در تحولات ایران و منطقه، همواره در مورد وجه تسمیه، حوزه ی جغرافیایی و تاریخ این پهنه در محافل علمی، نقد و تحلیل های متعددی صورت پذیرفته است. از این رو، این پژوهش نیز اساس تمرکز خود را به سه مولفه ی یاد شده بنا نهاده و با نگاهی توصیفی- تحلیلی به واکاوی این موضوع پرداخته است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2028969>

